

St Jordi 2005

la farga

Revista de Salt

Amy XXVI. Núm 220 - abril 2005 - Preu 1,80€

CASAL DE JUBILATS DE SALT

- Dia 21 d'abril. Excursió a les gorges de la Fou (Catalunya Nord). Sortida a les 8h. del matí. Dinar al "Restaurant de Tapis". A la tarda visita a Maçanet de Cabrenys. Preu 29 euros. Inscripcions: Sr. Ros. Telf: 972 23 47 04. Dies de cobrament: 14 i 15 d'abril de 4 a 6h. de la tarda.

"LES BERNARDES"

Exposicions.

- Agrupació d'Aquarel·listes de Girona. Sales Central Aguilera i Rocadelpech.
- Llibre Gran de la Biblioteca Massagran. Sala El Porxo
- UOC, expo fotogràfica Catalunya - Centre Amèrica. Sala Sant Jordi. Del 4 al 27.
- Exposició de Flors. Sales Central, Aguilera, Rocadelpech, Aula Magna i Gaudí. Dies: 22, 23 i 24.

Cicle de conferències.

- "L'alimentació per prevenir el càncer, a l'abast de tothom", els dimecres (6, 13, 20 i 27), de 2/4 de 8 a 2/4 de 10.
- Cursets.
- Cuina de primavera - estiu. Els dilluns 11, 18 i 25, de 2/4 de 8 a 2/4 de 10 del vespre.
- Herbes remeieres. Els dilluns (4, 11, 18 i 25) de 6 a 8 de la tarda.
- Curset per deixar de fumar. Organitzat amb l'Associació contra el càncer, comença el dimarts 5 d'abril i dura set setmanes més tres sessions de seguiment, de 7 a 8 del vespre.

LA MIRONA

- 01/04 Dr Calypso
- 03/04 Manuel Carrasco
- 02,08,09,15,16/04 Black Music Festival 2005
- 22/04 concert de sant jordi
- 23,29/04 black music festival 2005

CONSELL MUNICIPAL DE LA GENT GRAN

- Festa de la gent gran, dia 10 d'abril
- Exposició de flors 22, 23 i 24 d'Abri
- Exposició de parades de llibres, roses i artesanía amb motiu de la Diada de Sant Jordi, dia 23 d'abril al Pg. Ciutat de Girona.
- Trobada de Puntaires, dia 24 d'abril de les 10h. a les 14h., al Pg. Ciutat de Girona.

BIBLIOTECA JAUME MINISTRAL I MASIÀ

Secció infantil:

- dia 8 a les 6 de la tarda, Racó del Conte: "Va d'Andersen" amb la Rosa Vilà de Va de Contes
- dia 20 a les 6 de la tarda: Conte i Música: "El Quixot, a cavall de la música del Renaixement" amb Pepa Llobet i Francesc Tomàs "Panxito"

Secció d'adults:

- dia 14 a les 8 del vespre: Grup de lectura, parlarem del llibre de Bernardo Atxaga "El Fill de l'acordionista"

BIBLIOTECA D'EN MASSAGRAN

- Dia 7, a les 6.30 de la tarda, audició musical: MÚSIQUES DE LA MEDITERRÀNIA amb Natàlia Nadal
- Dia 17, a les 6.30 de la tarda, audició musical: LA HISTÒRIA D'EN BABAR, amb Natàlia Nadal
- Dia 28, a les 6.30 de la tarda, audició musical: L CARNIVAL DELS ANIMALS, amb Natàlia Nadal

TEATRE DE SALT

- 8 d'abril. "Trampa" per Moondo. Hora: 22h. Preu: 10 euros
- 16 d'abril. "V.O.S." pel Teatre Lliure i MOM P. Hora 22h. preu: 12 euros
- 23 d'abril. "Existir" de la cia. Acordansa. Hora: 22h. Preu: 10 euros
- 24 d'abril. Dayana Kurtz en concert. Hora 19:30h. Preu: 20 euros
- 30 d'abril. "Plou a Barcelona" per la Sala Becket i STI. Hora: 22h. Preu:12 euros

XIRUCAIRES

- 10 d'abril. ASCENSIÓ AL TAGA (2035 m).Dificultat de mitja muntanya.
- 24 d'abril ESCALADA A MONTGRONY Escalada esportiva a aquesta zona del Ripollès
- 31 d'abril i 1 de maig TUC DE MOLLERES (3010 m) Alta muntanya.

AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA

- Del 5 al 25 d'abril, de 20 a 22 curset de fotografia
- 17 d'abril sortida fotogràfica
- Per a més informació Tn. 772 241138

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** **LANCIA**

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Notícies	6
Cultura	8
Història	11
Col·laboració	12
Teatre	14
Opinió	14
Ciència	15
Esport	16
Ensenyament	17
Excursions	18
Cultura	19
Les estovalles d'en Min	19
Guia de serveis	20
Gastronomia	21
Demografia	22
Poti-poti	23

Oreneta arribada, hivernada acabada.

Aquest hivern sembla que la natura i els esdeveniments polítics han anat de bracet. La natura ens ha mostrat tota la seva potència amb un tsunami que ha deixat el desastre i la desolació igual que la guerra ens ha mostrat les parts més vergonyants dels grans homes que mouen els fils del món.

A petita escala, el nostre hivern particular, llarg i cru, fred i ventós com ja no recordàvem que poden ser els nostres hiverns, també ha acompanyat uns esdeveniments que ens han deixat corglaçats. Els nostres representants polítics ens han deixat astorats?, perplexos?, decebuts?, impotents?, indignats?, és tan senzilla i tan complexa la barreja de sentiments i raonaments que sentim, que gairebé no hi ha una paraula al diccionari per descriure-ho.

Els ciutadans no ens mereixem aquest espectacle polític, els polítics han de saber estar al costat de les persones que pateixen, que tenen problemes, i més si són provocats per una mala gestió seva, s'han d'empassar les seves diferències i actuar units, govern i oposició amb rapidesa i eficàcia. Un cop solucionats els problemes de la gent, han de donar exemple a l'hora de dirimir les seves diferències, ja sigui al Parlament o als mitjans de comunicació.

El país no ha de suportar polítics que no saben callar, que diuen el que no han de dir en el lloc equivocant, que callen quan haurien de donar explicacions, que confonen i no són transparents, que no saben anteposar els interessos de Catalunya per davant dels seus propis interessos....

Per la nostra salut i la del país val més que tanquem la tele, posem música, llegim els anuncis dels diaris i anem a passejar. A disfrutar d'aquesta primavera que no acaba de treure el nas, caminant per les deveses podem sentir el crit dels ànecs, admirar el vol dels abellerols, veure reverdir les vores dels camins, les humils violetes, i de tant en tant un glop de silenci.

Si la natura és capaç de renéixer després de tantes fredorades, si ens retrobem amb el nostre entorn potser ens encomanarem l'energia que ens cal i trobarem la fortalesa suficient per continuar treballant i estimant aquesta petita, pobre i dissortada TERRA.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989
membre de:

(≡) **A C P C**
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

ANY XXVI NÚM 220 ABRIL DE 2005

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguer, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada, Agapit Alonso i Pont, Ramon Torramadé, Andreu Bover, Salvador Sunyer, Carme Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas, Lluís Mateu, Anna Clarà i Josep M. Pla.

COL·LABORACIONS:

Josep Boó, Ferran Márquez, Jordi Matas, Museu de l'aigua, Ramon Alberch, Fermí Sidera, Aniol Besalú i Conxita Berga.

PORTADA: Anna Clarà Roura. La llàgrima del drac.

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

CORRECCIÓ: Toni Ruscalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmarola

ADMINISTRACIÓ: Joan Boada

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-365-79

amb la
col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

L'adolescent mira cap al futur, mentres que la gent gran mira cap al passat.

Nom: Montse Manén Folch
Edat: 63 anys (4 fills i 3 néts)
Professió: Geòloga i Catedràtica de Ciències Naturals d'Institut, jubilada
Nascuda a: Barcelona
Resident a: Salt des del 1978
Actualment: Presidenta de Càrites i representant d'aquesta entitat per la gent gran al Consell Municipal.

Pels ulls clars de la Montse hi han passat tres quartes parts dels que hem tingut l'adolescència en els últims 24 anys. Vint-i-quatre anys exercint de mestra, tota una vida... Per això escoltar-la es fa fàcil, conserva encara el to didàctic en la parla, en el gest. Una facilitat comunicadora que ben segur que també l'ajuda en el seu tracte amb la gent gran. I és que la Montse ha passat de la mirada ingènua i alhora intempestiva dels adolescents, als ulls més feixucs però també molt més experimentats dels més grans.

Sempre és positiu, a més a més, parlar amb algú que fa evident això que sembla impossible en la societat d'avui dia: hi ha vida després de la jubilació.

-Així és de Barcelona? Estava ben convençuda que era de Salt!

-Doncs no. Salt per mi era un país desconegut! Jo i el meu marit sempre ens hem dedicat a l'ensenyament i l'any 73 ens van traslladar a Banyoles. Aleshores només hi havia l'Institut Vicenç Vives a Girona i hi havia un autocar de joves de Salt que anava a l'institut de Banyoles, "ja arriben els revolucionaris", es deia! I així vaig tenir el meu primer contacte amb Salt. Després vaig treballar un temps al Vicenç Vives però el 78-79 ja vaig entrar al Salvador Espriu, que tot just arrancava, per mirar de posar en marxa tota la branca de ciències... I així, 24 anys!

-Tota una vida a Salt...

-Salt és tot un món, amb molta personalitat. Hi ha molts "Salts" i el repte és la integració de tots aquests "Salts": el Salt de la gent gran, el dels joves, el dels nous vinguts, el de l'Administració i el voluntariat... etc.

-I després de 24 anys d'adolescents decideixes dedicar-te a la gent gran. És un canvi tant radical com sembla o tenen els seus punts en comú?

-L'adolescència és un moment molt especial. És una època de la

vida complicada però molt maca. Per mi, treballar amb adolescents ha significat una experiència molt positiva. Jo he vist els canvis dels últims 20 anys a partir de la mirada adolescent i això et dóna una visió de les coses molt especial. Es pot dir que t'adones de fins on canvien les coses a partir de com canvia l'adolescent. Per mi ha estat una experiència molt grata però amb l'edat, i després d'haver estat tenint cura de la meua mare fins que va morir, em vaig anar interessant pels problemes de la gent més gran. Potser el que diferencia adolescents i avis és que l'adolescent mira cap al futur mentre que la gent gran mira cap al passat.

-Així el teu treball a Càrites comença a partir de la jubilació?

-Sí. Bé, jo havia estat voluntària a la parròquia amb els grups de joves, fent cataquesis i preparant per la confirmació però va ser fa quatre anys quan em vaig oferir per fer serveis en l'acompanyament de gent gran. Volia canviar una mica, fer alguna cosa més d'acció i la gent gran era tot un repte. L'any passat vaig passar a fer tasques de secretaria i ara estic a la presidència.

-Hi ha vida després de la jubilació...

-Sí, i tant! I cada vegada hi ha gent més qualificada que es jubila. Anys enrera hi havia molta menys població amb llocs de treball qualificats, especialment en el cas de les dones. Avui dia hi ha cada vegada més gent qualificada que pot oferir un servei després de jubilar-se. Cal pensar en el potencial humà que representen els jubilats.

-Tot i que la gent gran és una part de la població que creix cada vegada més sembla que no té massa lloc en el tipus de societat que vivim...

-Sí, es tracta d'un sector molt important de la societat que es desconeix. A Salt és una realitat prou nombrosa, prou important, que a més a més va en augment i on hi ha pobresa i marginació desconegudes.

-Potser el que passa és que tenim una imatge estereotipada del marginat social i avui dia potser ja no té el rostre de vagabund que tothom imagina ...

-És cert. Hi ha molts tipus de pobresa i marginació. Hi ha el més "vistós", per dir-ho així, però també hi ha gent gran que viu en un pis sense ascensor i no pot ni baixar al carrer, molta gent sola... Per això moltes vegades, els voluntaris que fan serveis de companyia a la gent gran, l'única cosa que han de fer és escoltar.

-La soletat dels avis és un problema més aviat recent? Vull dir que hi ha qui diu que es tracta de la pèrdua de l'estructura familiar i tot això...

-És cert que hi ha hagut canvis en els valors de la societat però hi ha gent molt sola que ve de famílies d'una estructura totalment clàssica, per tant...

-Cap on ha d'anar el treball social?

-Des del meu punt de vista, caldria augmentar el serveis socials: els horaris d'atenció al públic, el nombre de treballadors, etc. Perquè és important que hi hagi projectes a llarg plaç, però no ens podem oblidar del dia a dia. S'ha d'actuar en aquests dos nivells, mirar que aquests projectes més a l'engròs serveixin per millorar el dia a dia. Perquè el voluntariat, tot i que s'ha de fer seriosament i per això cal treballar amb tècnics i fer-ho de manera rigorosa, no pot assumir totes les deficiències que es poden donar. L'Administració és qui ha de fer la part més grossa en aquest terreny. I en el moment en què hi ha gent que depèn de la beneficiència és que hi ha alguna cosa que no funciona. Per això els lots d'aliments que ofereix Càrites es plantegen com a campanyes puntuals. El que fem és un pla de treball per mirar de solucionar el problema des de l'arrel.

-Explica'm això del Consell Municipal de la Gent Gran, què hi fas exactament?

-Al estar treballant amb la gent gran per Càrites em van proposar ser-ne la representant en el Consell Municipal i com que tenia

disponibilitat per fer-ho doncs, vaig acceptar. Però cal dir que en la trajectòria de Càrites a Salt ha tingut noms propis importants com el del senyor Massies -en els seus principis-, després Mossén Àngel Ferrés -un rector que va donar una nova empenta al voluntariat- també en Moré, la Luján i l'últim president, en Pere Margarit, que encara hi treballa molt i que ha sigut el responsable dels darrers canvis. En general, en el voluntariat, com també en l'ensenyament, l'equip és bàsic.

-Explica'm una mica quin és l'estat de salut de Càrites:

-Actualment hi ha entre 40 i 50 voluntaris, de totes les edats, i aquest passat 2004 han passat per l'espai d'acollida 200 persones, 178 han rebut ajuda en alimentació, 25 nens (de 6 a 12 anys) han rebut serveis de reforç escolar, unes 20 persones de la tercera edat han rebut assistència, 16 persones han passat pel taller de costura de la Casa dels Campaners i 207 persones han rebut el Servei d'Orientació Laboral, de les quals 75 ja treballen des del desembre passat, el que seria un 36%.

-I també teniu una mena de botiga de roba de segona mà?

-Sí, el Rober que està al carrer Torres i Bages, cantonada del car-

rer Pacheco. Es una manera diferent de donar o rebre roba, amb un caire nou. Qualsevol persona pot donar aquella roba que ja no utilitza però que encara es troba en bon estat o animar-se a venir a donar un cop d'ull i trobar roba a bon preu! Un grup de voluntàries trien la roba de les donacions i la que està en condicions es posa a la venda a preus simbòlics de manera que la gent amb pocs recursos pot venir, triar i endur-se les peces que vulgui. Alhora aquests diners es poden fer servir per altres accions: comprar menjar, medicaments o el que sigui, perquè cal recordar que dels voluntaris ningú cobra res i els diners de Càrites venen d'un nombre molt reduït de socis i de la col·lecta de la parròquia.

-Què diries a la gent que té ganes de fer alguna activitat de voluntariat però que no s'acaben d'atrevir?

-Primer de tot que a Càrites encara que sigui una organització religiosa no es fa cap discriminació pel tema de creença, ni als voluntaris ni als assistits. I sobretot que el voluntariat, a part de fer una tasca concreta útil per la societat, omple moltíssim. I que tothom pot fer-hi alguna cosa si vol.

Agnès Cabezas

Multes per escopir

La Policia local de Salt posa les primeres multes per escopir a la via publica.

En aplicació de l'ordenança de convivència, la Policia local de Salt ha imposat dues sancions de 60 Euros per escopir al carrer. En total, i des de principis d'any, s'han fet cinquanta-set denúncies per infraccions a l'ordenança.

Les sancions més destacables són: 8 per gossos perillosos, 5 per no recollir les deposicions d'animals i 7 més per altres temes relacionats amb animals. En total se n'han imposat 20 de 90 Euros cadascuna. 7 denúncies més, aquestes de 150 Euros, han estat per ciutadans sorpresos fent les seves necessitats al carrer.

També 6 denúncies més han estat

per consumir begudes alcohòliques al carrer –penalitzades amb una sanció de 100 Euros-, 4 per pertorbar el descans dels veïns (150 Euros). 2 denúncies més han estat cursades per no deixar les escombraries en llocs adequats i 3 per tirar a terra materials, sancionades aquestes amb 100 Euros.

L'aplicació de l'ordenança de convivència, aprovada a principis de 2004, es desenvolupa a mesura que s'ha informat reiteradament els veïns, i si no hi ha hagut informació prèvia només es denuncien els casos greus. Actualment s'ha iniciat la campanya d'informació sobre la recollida orgànica i selectiva, la qual, un cop portada a terme, posarà en marxa les sancions per a les persones que no facin la

selecció a l'hora de tirar les deixalles, tal com marca l'ordenança.

Properament està previst iniciar una campanya d'informació sobre la resta de normes de convivència que s'han de seguir i que l'ordenança contempla, com són la prohibició d'estendre roba superant la línia de façana, instal·lar antenes parabòliques o qualsevol altre objecte que sobresurti de la façana, impedir la lliure circulació de vianants per les voreres i d'altres sobre sorolls i altres qüestions.

L'ajuntament ha destinat a partir del 15 de març dos policies que específicament es dedicaran a tasques de controls i inspeccions (principalment per temes d'obres) i continuarà potenciant el servei de policia sense uniforme.

Multes a les bicicletes

La Policia local de Salt multa les bicicletes que circulen per la vorera. La Policia local de Salt ha iniciat una campanya per aconseguir que les bicicletes deixin de circular per les voreres i per això, durant la setmana

passada, van multar 13 ciclistes que circulaven fora de la calçada.

A més, la Policia local de Salt ha iniciat una campanya de controls aleatoris al camí del rec, on s'ha detectat que nombrosos vehicles

incomplien la senyalització i utilitzaven aquesta via per accedir al barri vell. En total, durant la setmana passada van ser multats 18 vehicles que es van saltar la senyalització.

Marrecs de Salt

Els Marrecs de Salt fan els seus primers castells de 7 de la present temporada.

El passat diumenge 13 de març, la Colla Castellera dels Marrecs de Salt van aixecar els seus primers castells de la gamma de 7 de la present temporada. Dins dels actes lúdics de la X Fira de l'Embotit de Bescanó va tenir lloc una diada castellera protagonitzada pels Marrecs de Salt (Gironès), pels Castellans del Riberal (Catalunya Nord) i per la Colla Castellera de Figueres (Alt Empordà).

Va ser una actuació lluïda, on amb el 4 de 7, el 4 de 7 amb l'agulla i el 3 de 7, els Marrecs aconseguiren descarregar els seus primers tres castells de la gamma de 7 d'enguany. Per la seva part, els

Castellers del Riberal van portar a plaça el 4 de 6, el 4 de 6 amb agulla i el 3 de 6, després d'un intent desmuntat. La Colla Castellera de Figueres va portar, a Bescanó, el 4 de 6 amb agulla, el 3 de 6 i el 5 de 6.

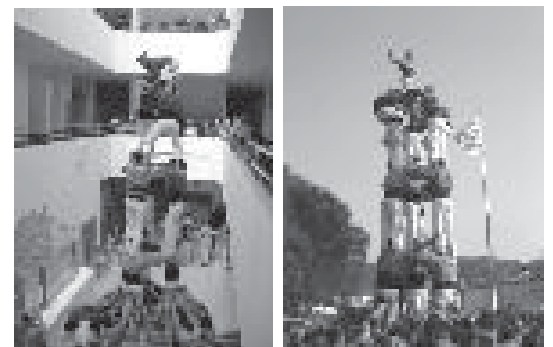
Les tres colles van concloure l'actuació amb la ronda de pilars, el pilar de 5 de la colla figuerenca, el pilar de 4 dels Castellans del Riberal i el pilar de 5 aixecat per sota dels Marrecs de Salt.

Aquell mateix diumenge la colla saltenca va actuar a l'IES Vallvera de Salt dins els actes programats en la jornada de portes obertes de l'institut, plantant en el seu hall el 3 de 6, la torre de 6 i el 3 de 6 aixecat per sota, acabant l'actuació amb dos pilars de 4 simultanis, un

d'ells aixecat per sota.

JOSEP FERRER
Marrecs de Salt
c/. Sant Antoni, 1
17190 Salt
Tel: 686 47 62 21
c/e: jferrer17@marrecs.org
web: www.marrecs.org

3 de 6 a l'IES Vallvera i 4 de 7 amb agulla a Bescanó dels Marrecs de Salt

A la foto Salvador Sunyer i Núria Esponellà durant la presentació a la biblioteca Jaume Ministral -el passat 10 de març-, de la novel·la LA TRAVESSIA, de l'escriptora Núria Esponellà. Salvador Sunyer va fer el panegíric de l'autora, recordant que una part del llibre es desenvolupa al propi poble de Salt.

Foto M. Lladó (El Punt)

Pantalla vegetal a l'autopista

Acesa i l'Ajuntament de Salt faran una pantalla vegetal a l'autopista. Acesa i l'Ajuntament de Salt van signar el passat 4 de març un conveni pel qual es plantarà una pantalla vegetal al costat de l'autopista. Aquesta plantació es farà entre els punts quilomètrics 62+397 i 62+975 i anirà a càrrec d'Acesa, que també es tarà responsable del

manteniment. Per la seva banda, l'Ajuntament de Salt col·locarà a la zona de plantació una connexió d'aigua i aportarà la terra necessària per a la plantació dels arbres. Aquesta pantalla vegetal millorarà el confort acústic a tota la zona afectada.

Imatge de l'acte de signatura: d'esquerra a dreta, Joan Boada, regidor d'urbanisme, Jaume Torramadé, alcalde de Salt, i Lluís Serra, director general d'ACESA.

Campanya per conscienciar sobre el reciclatge a Salt

David Vila, del Consell Comarcal del Gironès, i Gerard Darnès, regidor de Medi Ambient de Salt, van presentar el passat 28 de febrer una campanya de dos anys per conscienciar els ciutadans de Salt de la necessitat de separar la brossa i depositar-la en el contenidor correcte.

A més dels tríptics de la campanya que han estat redactats en

diversos idiomes, entre els quals hi ha l'àrab, es faran accions a les escoles, uns educadors de carrer informaran els ciutadans a casa seva i a peu de contenidor i es mobilitzaran col·lectius com el de jubilats perquè col·laborin en les tasques d'informació.

La campanya durarà fins al 2007 i un cop finalitzada se sancionarà aquells que incompleixin la normativa.

Per a més informació podeu contactar amb Gerard Darnès al 972 249191

Alumnes de primària de la Farga visiten l'Ajuntament

Un grup d'alumnes de primària de l'escola La Farga van visitar l'Ajuntament de Salt. Els infants, de sis anys, van ser rebuts pel regidor de joventut, Robert Fàbregas, i per l'Alcalde, Jaume Torramadé, que els ha explicat què és un Ajuntament i el funcionament de la democràcia.

Els alumnes de l'escola la Farga van poder seure al Saló de Plens i van rebre un obsequi del consistori.

Dia de la dona treballadora

El pasat dia 8 de març, Dia de la dona treballadora, l'agrupació del PSC de Salt va organitzar un acte a la Casa de Cultura "Les Bernardes" com a homenatge a la Diada que va resultar molt reeixit. En l'acte, a més dels parlaments

de la Delegada del Goven a Girona Pia Bosc, la sociòloga de la UB Judith Astelarra i la Presidenta de l'Associació de dones empresàries M. Rosa Agustí, es continuà amb un recital de poesia i un monòleg teatral que arrodoní l'homenatge.

Una història

A principi dels anys 60, Timothy Leary era un professor de psicociologia, a la universitat nord-americana de Harward, que es va entusiasmar amb els efectes que produïa una droga psicodèlica: la dietilamida de l'àcid lisèrgic (LSD). Tal va ser el seu entusiasme, que Leary no va dubtar a iniciar en el consum de l'àcid altres professors primer i als alumnes després. En una universitat tan prestigiosa com Harward, on les millors famílies porten els seus fill amb el desig que es preparin per triomfar, ja sigui en el món dels negocis o en el de la política, unes pràctiques tan heterodoxes no podien acabar bé de cap manera i, arribat el moment, a Timothy Leary no se li va renovar el contracte. Lluny de desanimar-se, va continuar els seus experiments personals i es va instal·lar a Califòrnia, on es va convertir en un dels ideòlegs del moviment hippy. Al seu voltant, es va constituir un grup d'entusiastes que van desenvolupar tota una tasca de propaganda i divulgació dels efectes i suposades virtuts de l'àcid. Eren temps de guerra freda i la por a un conflicte nuclear imminent estava molt estès; el grup de Leary creia que el perill provenia dels Estat Units, de la consciència encarcerada i ofuscada de la seva societat.

Per desencarcar-la, van tenir la brillant idea de submergir aquella societat en una mena de bateig d'àcid: en un parell de dies van repartir tres-centes mil dosis de LSD per la zona de Berkeley i ravals de San Francisco. Després d'allò, hi va haver-hi un corrent migratori de joves americans cap aquella ciutat de la Costa Oest, on el districte de Height Ashbury es va convertir en la capital d'una nova cultura.

Membres del grup de Leary es van desplaçar a Londres per entrevistar-se amb Ronald Laing i convèncer-lo de repetir l'experiència allà. Com que consideraven Londres el territori de Laing, no pensaven fer-ho sense el seu permís. Laing, juntament amb David Cooper i Aaron Esterson i també Franco Basaglia, aquest amb una praxis diferent, eren els psiquiatres capdavanters de l'anomenada antipsiquiatria, corrent teòric que donava la màxima rellevància als factors ambientals en la gènesis dels trastorns mentals i, anant més enllà, consideraven la mateixa pràctica psiquiàtrica com una activitat repressora per imposar a l'individu la seva adaptació a la societat, essent l'hospital psiquiàtric, el manicomi, el màxim exponent d'aquesta repressió, coincidint en això amb les tesis de Foucault. Laing era un pensador progressista radical que ja havia

experimentat amb els efectes del LSD, però alhora no deixava de ser una persona sensata i amb sentit comú; la proposta li va semblar una bestiesa i es va oposar a que es fes. A més, va ser molt crític amb Leary i les activitats del seu grup, als quals va atribuir la culpa que s'hagués frustrat una via experimental amb el LSD. Laing, per sorpresa de més d'un, també es va oposar de manera clara als moviments violents sorgits a Europa als anys seixanta i principis dels setanta. De fet, desconfiava de l'eficàcia de les revolucions i, en canvi, era partidari d'ocupar espais de poder des dels quals es poguessin assajar les reformes. Als Estats Units, Leary va ser detingut per la policia per tinença de drogues i es va passar uns anys a la presó; en sortir va continuar la difusió de les seves idees, ara ja molt influenciades per filosofies orientals, aconseguint un èxit notable en aquesta difusió els darrers anys de la seva vida gràcies a internet.

El moviment hippy va anar minvant amb el temps. En el seu declivi hi van influir els estralls que va fer en les seves files una altra droga: l'heroïna (les males llengües diuen que va ser la CIA qui la va introduir entre els hippys).

Jordi Matas Roca

Metge

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Païssos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

SERRALLERIA I FUSTERIA METÀ-LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE

MOBRA, S.L.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix - Tel. 972 23 53 17 - 17190 SALT

El Mas Devesa de Salt, al temps que morí Josep Ramon de Font i de Camprodon al 1796.

El 5 d'agost de 1796, va morir Josep Ramon de Font. Va ser anomenada hereva la seva germana. Així ho va deixar escrit en el seu últim testament i també perquè com hereu gravat estava lligat per les "disposicions de sos predecessors". L'hereva i successora, de nom Maria Narcisa de Font, s'havia casat amb Llätzer Anton de Camps i Roselló, que va encarregar al notari de Girona, Pere Martin Goubert, que realitzés un inventari de béns. Aquesta relació de béns comença per la casa principal del patrimoni Font, situada al carrer de l'Albereda de Girona, detallant tots els objectes que es troben a cada una de les més de quaranta habitacions i a continuació enumera els immobles (cases, heretats i terres, censos, censals i lluïsmes, etc).

Al pare dels germans Font Camprodon, Josep Font i Cortada, igual que al seu avi, Josep Font i Llobregat, li agradava anar a descansar al Mas Ribot de Salt, que també formava part del patrimoni Font. L'avi Font i Llobregat va arreglar les habitacions del Mas Ribot, i el seu germà, el doctor en dret civil i canònic i canonge de la catedral de Girona, Narcís Font i Llobregat, també tenia tirada per les citades habitacions de dit mas per passar l'estiu o una temporada en un indret diferent i situat als afores de la ciutat de Girona.

Curiosament, a Josep Ramon de Font li agradava més anar a reposar al Mas Devesa, això ho sabem perquè l'inventari assenyala, "Declarant que en atenció que lo dit Dn Joseph de Font tenia a son

comte tot lo sobredit Mas Devesa y sas terras perque ab efectes tenia alli destinat Majordom y aixi be tenia diferents mobles, Alajas y cosas que eran propias y pertanyens a la dita Herencia Font dins dita Casa pero confessa que en la casa de dit Mas Devesa se conexan los Bens mobles, alajas y cosas següents..". L'inventari de la casa del mas Devesa comença per la cuina, cosa molt estranya perquè el normal hauria sigut començar per l'entrada de la casa.

D'aquesta cuina, n'explica els útils de ferro, detallant els que són d'aram, diferencia els grans dels petits, distingeix els vells dels usats; "payelles dos de grans y una de petita vellas", "una xocolatera dolenta", possiblement a Josep Ramon Font li agradava menjar paelles i la xocolata. A la cuina de la casa del carrer de l'Albereda també trobem una xocolatera. Josep Pla també explica que el famós Baró de Maldà de finals del segle XVIII va ser un entusiasta de la xocolata.

Segonament, parla de les coses que es troben a l'entrada del mas, "Primo una Pastera vella.."¹, una taula, un banc d'espallera, culleres i forquilles de llautó, un ganivet de tallar; a continuació enumera les eines, tràmeccs, fangues, un magall, un bigot, arades, forques, una destral; unes balances, un sedàs, una albarda i una brida. L'inventari es redacta al mes d'agost, cosa que em fa pensar que el dinar el feien a l'entrada quan el temps ho permetia.

En tercer terme, els estables, que anomena "En la Cort de les Eugas de Criá", amb quatre eugues de cria; a la Cort dels Bous, dues vaques de cria i dos bous de treball, a la dels tossinos, dues truges de

cria i cinc ovelles.

En quart lloc, hi hauria les dependències del senyor Font, l'habitació anomenada Saleta, amb una caixa d'arbre, dues taules velles del Mas Ribot i cinc flassades velles. Dos dormitoris amb llits, al primer "del cap de la escala", un llit de camilla, potser el del majordom; i en "altre quarto", es troba un llit de peu de gall, una taula i una cadira tot vell, una romana (balança de braços desiguals). Dos llits de bancs a la habitació de les criades i dos llits de bancs a la dels mossos.

Per últim, en el celler "tres botas de tres carregas cada una", "una bota de dos carregas", una tina vella. A l'era explica a l'inventari l'existència d'un paller, una carreta de rodes ferrades, un carret petit i una escala.

Continua l'inventari expressant els diferents censos i censals "que la dita herencia de Font rep y cobra". Aquest document no fa cap referència al dret de rec d'aigües del mas i de les seves terres, el dret de regar de la sèquia Monar escripturat davant del qui va ser notari de Girona, Joan Cuder, amb data de tres de febrer de mil quatre-cents trenta. Joan Ramon Font va fer diverses gestions per tal de defensar i acreditar aquest dret de rec. Les peces de terra del Mas Devesa amb dret de rec al 1876, eren la Mitjera del Bramadó, la Devesa de Alameda, les Artigues, Camp de la Noguera, Davant Mas Devesa, Camp Clos, Camp de la Parada, Camp de la feixa llarga dels ciurons i de la bora del rech, la Perpiñera.

¹ Segons el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans: moble rectangular i amb tapa, que servia, entre d'altres funcions, per a pastar el pa.

Escut de la família Font que es troba a la capella de Sant Narcís de la catedral de Girona

Ocupat el regne visigot de Toledo, els musulmans creuaren els Pirineus cap al nord. Carles Martell els frenà a Poitiers el 732, i començà l'ocupació franca del sud de la Gàl·lia, la Septimània. Amb l'inici del regnat de Carlemany, el 768, els francs ja havien arribat al Rosselló. Però les contínues incursions sarraïnes va fer que l'emperador volgués establir més enllà dels Pirineus un territori tap que sota el seu control protegís l'imperi.

Girona s'entrega a Carlemany el 785, i el seu fill, Lluís el Piadós, ocupa Barcelona després d'un llarg setge l'estiu del 801. Mentrestant, s'ha consolidat l'ocupació de l'Urgell, la Cerdanya, els Pallars i la Ribagorça. Després d'intentar sense èxit conquerir Tortosa, el 808, es delimita una frontera que

segueix els rius Llobregat, Cardener i el curs mitjà del Segre. Es crea així la *Marca Hispànica*, un conjunt de territoris que no constitueixen una unitat jurídica, només geogràfica, organitzat políticament en comtats independents i regits per un funcionari reial (el comte) amb competències militars, polítiques i judicials. Alhora, pobladors del nord s'estableixen en aquestes terres, tot i les contínues ràtzies musulmanes, a la recerca de terra lliure. Neix la *Catalunya Vella*.

Les lluites civils a l'interior de l'imperi carolingi van fer trontollar en diverses ocasions els lligams amb aquests comtats. A les darreries del segle IX, i com a reconeixement de la seva fidelitat, Guifré el Pelós, fill del comte Sunifred d'Urgell, fou designat per Carles el

Calb comte de Cerdanya i Urgell el 870, i de Girona i Barcelona el 878. Així reuní sota el seu poder bona part del territori. Repoblà la zona central i fortificà la frontera, vertebrant aquella societat. Fundà els monestirs de Santa Maria de Ripoll i Sant Joan de les Abadesses, i restaurà la seu episcopal de Vic. Fou ferit de mort el 897 a Lleida, moment on se situa la llegenda de les quatre barres. A la seva mort s'instaurà la successió hereditària del comtat, amb la qual cosa s'inaugurava la Casa de Barcelona. Al no rebre ajuda de França en la lluita contra els musulmans, Borrell II trencava definitivament el vassallatge al monarca franc el 987.

J.C.L.

Fem un Salt històric!

Una visita teatralitzada per conèixer Salt d'una manera diferent

Des de fa temps el Museu de l'Aigua treballa per oferir activitats i propostes per a conèixer, de més a prop, la vila de Salt.

El dia 21 de març, coincidint amb la celebració del Dia Mundial de l'Aigua, va presentar una nova proposta, Fem un Salt Històric!, una visita teatralitzada divertida, pensada per a tota la família.

L'activitat va a càrrec d'Àrtemis Serveis Educatius i Culturals i Debòlit Teatre. Àrtemis i Debòlit han treballat conjuntament des de fa 5 anys en diversos museus i jaciments arqueològics realitzant visites que combinen el discurs històric d'un educador amb les intervencions d'actors que ens fan reviure episodis del passat.

Ara, amb Fem un Salt Històric!, presenten una visita-itinerari a diferents espais rellevants del municipi, una manera de conèixer la història de Salt d'una forma sorprenent i lúdica. Una ullada al Mas Llorens, seu del Museu de l'Aigua, aturar-se a la plaça de la Vila, passejar per

les hortes, descansar al safareig de les dones... ens permet conèixer la nostra història des de les primeres notícies que tenim del poble fins als primers anys de la industrialització. Aquesta visita proposa un viatge en el temps per conèixer els nostres orígens, el Salt agrícola, les primeres manufactures i l'aparició de les primeres indústries tèxtils.

Durant el camí, podem viure de

prop les peripècies d'una família de Salt de tota la vida, els membres de la qual van ser treballadors del Mas Llorens, jornalers dels Marquesos de Camps, treballadors de les primeres fàbriques tèxtils... Les divertides i curioses vivències d'aquesta família, juntament amb les explicacions de l'educadora, ens aproparan una mica més al Salt històric.

Museu de l'Aigua de Salt

La nació comporta, a més d'una construcció política, una mutació ideològica i cultural claus per a la victòria de la modernitat política. A principis del segle XIX es produeix la superació del lliandar d'una cultura predominantment oral a una societat on s'estén en determinats sectors la cultura escrita, i amb ella l'alfabetització, la impremta, la premsa i la manipulació ideològica. Fou característic de totes les revolucions europees.

Es tracta de la impressió nombrosa i variada de fulletons, cartells, anuaris, periòdics d'informació general i publicacions de tot tipus de matèries, com científiques, militars o religioses. El grau d'analfabetisme és elevat, però és perceptible una inquietud social per la notícia i la proclama. De molts periòdics no se'n conserven exemplars, només es té constància de la seva existència o en queden alguns números solts en els arxius. Aquest és el cas de El Centinela de los Pirineos Orientales, un periòdic constitucional, liberal exaltat, que s'havia editat a Girona durant la revolució de 1820.

És una premsa que representa l'adquisició d'una consciència de drets i aspiracions de les masses urbanes. És alhora la caixa de ressonància i la guia d'aquestes masses, les formen i les informen. L'objectiu era difondre les idees liberals i el significat de la Constitució de 1812 a capes més àmplies de la població. També existia un altre tipus de premsa liberal més moderada, contrària a l'alteració de l'ordre, i després, al seu extrem, la premsa estrictament absolutista i anticonstitucional, igual de radical que els periòdics exaltats. En el nostre cas estava representat pel Diario de Gerona.

El llenguatge revolucionari esdevé una invenció política de primer ordre. Una novetat que s'usarà d'instrument pel canvi polític i social. L'elit intel·lectual serà la primera d'utilitzar-lo per mobilitzar una societat l'univers mental de la qual és d'Antic Règim. Aquesta modernitat serà necessària per a la construc-

ció de l'estat nacional i una opinió pública. Els valors difosos no són altres que la necessitat de convocar una representació nacional que reconstrueixi el poder després de la fallida de l'absolutisme, tasca que correspon a la nació perquè és la que constitueix la veritable sobirania. Els redactors dels periòdics es consideren els creadors i guies de l'opinió, estratègia que imposen conscients de la distància que separa les seves idees de la majoria de la població.

Així, el mot 'pàtria' passa de significar el simple lloc de naixement a una comunitat humana autogovernada. Els mots 'independència' i 'llibertat', emprats anteriorment per defensar-se de l'invasor, passen ara al registre de la política interna per reivindicar la llibertat de la nació. Els mots 'poble' i 'nació' seran objecte d'un esforç particular, passant de definir una població amb tota la seva heterogeneïtat a designar una població unitària i nacional. Mots prohibits com revolució política, drets de l'home o drets del ciutadà, són emprats indiscriminadament. La premsa utilitzarà també la història com un instrument pedagògic al servei de la formació nacional, i s'esforça a construir una nova visió del passat on figuren en primer pla els nous actors: el poble i la nació. La veritable pàtria apareix com una unió de voluntats a la qual tothom hi està subordinat de forma igualitària. El nacionalisme s'erigeix com una font de virtuts cíviques.

En aquest context cal fer referència a la tasca exercida pels impressors. La família Oliva, des del segle XVII com a llibreters, i des dels inicis del segle XVIII com a impressors, són protagonistes de la vida cultural gironina. El mateix Figaró serà l'editor de El Centinela de los Pirineos Orientales. El cas d'Antoni Oliva és doblement interessant perquè fou membre de la Tertúlia Patriòtica. És ben sabut que si quelcom comportà la llibertat de premsa, reunió i opinió fou l'eclosió d'espais de sociabilitat. D'aquí la proliferació en moltes

ciutats de les Tertúlies Patriòtiques. A la capital gironina s'havia instal·lat en el Teatre, el gener de 1822. També existien a Figueres i Olot. Es tractava de clubs oberts a la discussió pública de l'actualitat política. Els cafès, els seus precedents, des del segle XVIII havien afavorit la reunió dels homes i el debat polític, i durant tot el segle XIX seran escenaris de comunicació i activitats diverses.

Paral·lelament neixen les Societats Econòmiques, per fomentar el progrés econòmic en tots els àmbits, i s'estenen les Societats Secretes, principalment la Maçoneria, per treballar sigilosament per un objectiu comú: l'èxit del procés revolucionari al qual aspira cada grup social. I és que aquest primer liberalisme desvetlla els somnis de molts. La Constitució de 1812 és assumida per diversos sectors però amb interpretacions diferents. Si no hagués estat per la mobilització popular, els liberals no haurien aconseguit d'una forma ràpida i efectiva els centres de poder el 1820. Els liberals compten amb la voluntat revolucionària d'amplis sectors i la utilitzen. És un risc acceptat i controlat. La clau és que el liberalisme, per la seva visió utòpica d'una societat sense privilegis, feia concebre unes il·lusions que anaven més enllà de les dels grups burgesos. Els camperols es revolten per velles aspiracions relacionades amb la propietat de la terra i el treball, i amb l'abolició del règim senyorial, i els petits artesans de les ciutats desitgen deslliurar-se del control gremial. Però la revolució que triomfarà serà la mínima i necessària per garantir l'ordre i la propietat en la dècada dels trenta, marginant els sectors populars.

Joan Corominas

El Ple del Parlament de Catalunya, en la seva sessió de 27 de juny de l'any 2001, aprovava per unanimitat la Llei 10/2001 d'arxius i documents a partir d'un text proposat per una comissió d'experts formada per membres de l'Associació d'Arxivers de Catalunya i del Servei d'Arxius de la Generalitat. D'entrada cal dir que es tracta d'una llei moderna i ben articulada i que fou molt ben acollida pel col·lectiu professional. Així mateix, és una llei que pren en consideració el paper dels arxius municipals, atès que constitueixen la base més ferma de l'estructura arxivística del país.

Molt sintèticament, m'agradaria remarcar aquells aspectes de la Llei que s'ocupen específicament dels arxius municipals catalans d'una manera clara i concreta.

En primer lloc em referiré a la consideració dels arxius dels municipis de més de 10.000 habitants en dos vessants importants: l'un és el fet que aquests municipis formen part del Sistema d'Arxius de Catalunya amb la possibilitat d'accedir als programes anuals de suport tècnic i econòmic; segonament, les derivacions d'aquesta integració. Pertanyer al Sistema d'Arxius de Catalunya pressuposa aplicar el sistema de gestió documental amb tots els avantatges que suposa aquesta iniciativa. Cal dir que la implementació de la gestió documental, sobretot ara que va guanyant terreny la gestió dels documents electrònics, suposa un salt qualitatiu per a l'administració municipal que va més enllà de la visió tradicional dels equipaments arxivístics. Ens estem referint, doncs, a una actuació integradora de la informació i els procediments i circuits administratius amb un elevat valor afegit en termes d'eficàcia, eficiència, rendibilitat econòmica i accessibilitat a la documentació pública.

Al seu torn, els municipis s'obliguen a comptar amb unes instal·lacions adients, un horari d'obertura al públic que afavoreixi l'accés i a comptar amb un titulat superior

universitari expert en arxius per a la direcció del servei. En concret l'article 32 defineix el paper dels arxius municipals, les seves funcions i responsabilitats, i assenyalava amb precisió la necessitat que el servei d'arxiu intervingui en tot el cicle de vida dels documents, és a dir, des de la seva generació a les oficines fins al seu ingrés a l'arxiu per raons de gestió eficient i transparent de la informació.

També afecta molt directament als municipis tot l'articulat referit a l'accés als documents públics, concretament tot el títol IV de la Llei. La potenciació del dret d'accés i la vigència de les exclusions de consulta esdevenen un termòmetre de la salut democràtica d'un país. Lluny de la discrecionalitat que pot imperar en moltes de les decisions que es prenen pel que fa a l'accés, la Llei impulsa l'accessibilitat dels ciutadans a la informació per tal que facin efectiu aquest dret democràtic, i defensa també el seu dret a la intimitat. Els Ajuntaments, per la seva proximitat als ciutadans, esdevenen un bon escenari per a la materialització d'aquests postulats regeneradors de la vida pública.

Finalment, hi ha un darrer aspecte que cal remarcar. La Llei 10/2001, al seu article 19, enumera les funcions de la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria de documents en tant que òrgan col·legiat de caràcter tècnic que exerceix una doble i primordial funció: en primer lloc, s'ocupa de l'accés a la informació tot regulant-ne el seu accés, promovent-ne el seu exercici i atenent les reclamacions dels ciutadans que entenguin que els seus drets d'accedir a una determinada documentació puguin haver estat conculcats. Segonament, la Comissió continua exercint la funció d'avaluar i decidir la destinació dels documents públics, tal com ve fent des de l'any 1990. La seva acció ha permès avaluar una part substancial dels documents generats per l'administració municipal i, mitjançant les Taules d'Avaluació Documental que es

publiquen periòdicament al Diari Oficial de la Generalitat, informa dels documents que cal conservar i aquells que poden ser destruïts atesa la seva manca de valors administratius, jurídics, testimonials, informatius i històrics. Cal insistir en la necessitat i els avantatges d'aplicar aquestes taules ja que amb aquesta actuació es garanteix la preservació d'un patrimoni documental que és la memòria de la ciutat i també una organització més eficaç en la mesura que s'evita l'emmagatzematge indiscriminat de grans volums de documents sense cap mena de valor.

En definitiva, una llei d'avantguarda que pren en consideració el paper protagonista dels arxius municipals i que fomenta la consideració d'aquests serveis com a instruments de consolidació de la memòria històrica i de desenvolupament de la societat del coneixement.

Ramon Alberch i Fugueras
Director del Sistema
d'Arxius de Catalunya

La plaça del diamant

Ens retrobem al nostre teatre amb l'adaptació teatral de Carles Guillem de la coneguda obra literària de Mercè Rodoreda, La Plaça del Diamant. Sota la direcció de Joan Ollé, hi trobem tres noms i tres veus de grans professionals com són la Montse Carulla, la Mercè Pons i la Rosa Remans, representatives de la innocència, l'aprenentatge i l'experiència. Tres veus que van mereixer tot el respecte del nostre públic que omplia la sala amb un gran silenci, tot, acompanyat d'una música de fons de piano molt encertada, i d'un teló en el qual la il·luminació era molt

adient sobre les tres protagonistes que, assegudes en un banc i totalment entregades i totalment entregades al seu personatge ens van transportar a l'època en que la COLOMETA, amb els seus coloms, ens fa sentir com nostres les incidències que la van implicar en una guerra, així com les seves febleses per tal de poder sobreviure amb els seus fills. Tot, amb una posada en escena

d'exel·lents intèrprets pel qual hem de felicitar els responsables de la programació i direcció.

Josep Ma. Pla

Del ple del pla (Ibarretxe)

Déu n'hi do els espetecs que va produir la intervenció del lehendakari Ibarretxe a la sessió de les Corts on li van tombar, el PSOE i el PP de bracet, la seva proposta de reforma de l'Estatut de Gernika., coneguda com a "pla Ibarretxe"...! Alguns dels escarafalls amb què van rebre el projecte del president basc els màxims mandataris dels dos grans partits estatals mereixen una repassadeta, especialment els de Mariano Rajoy, que li va quedar la boqueta més rodona que mai de tant dir que no: "¡No a todo!", va venir a dir, en resum, el nou paladí del PP. Però va dir més coses:

-Va tirar, per exemple, novament del peculiar silogisme, ja exhibit a tort i a dret anteriorment, segons el qual "ETA vol la independència del País Basc, el PNB també; per tant, si volen el mateix, ETA i el PNB són la mateixa cosa". D'acord amb aquesta manera

tan curiosa de raonar, un lladre i un honrat empresari, per exemple, serien el mateix, ja que tots dos volen guanyar diners, amb la seva activitat, oi? I portant-ho al seu terreny: si Franco i el seu règim feixista perseguien -i de quina manera!- la famosa "unidad de España", vol dir que els que encara ara pretenen el mateix objectiu, i al capdavant de tots el PP, són també franquistes, o feixistes?

-“Si fuera por mí”, va dir el doctor No, “este debate no se hubiera celebrado”. No en dubtem pas. Però no havíem quedat que es podia parlar de tot, si ETA deixava les armes? Doncs es veu que no: el mateix MariaNO ens ho va aclarir, en un comentari addicional: “Primero que ETA deje las armas, y después... ya veremos”. És a dir: allà on vaig dir dic, dic Dídac, i vosaltres tontos de creure-us-ho...! La tercera perla cultivada del doctor Mariano va ser l'avís que, en cas que

això anés endavant, “las víctimas del terrorismo habrán muerto en balde”: ¿estava dient, doncs, que les víctimes del terrorisme fins ara no havien mort en va, és a dir, que algú en treia un rendiment polític? -De meitats i cinquantes per cent: aquests dies més que mai, els unionistes espanyols no s'han cansat de dir i repetir que el pla Ibarretxe divideix el país (basc) en dos, i que això no pot ser. És a dir, no pot ser que, en el marc d'un possible referèndum democràtic, el presumible quasi cinquanta per cent suposadament unionista s'hagi de doblegar a la voluntat del cinquanta per cent més u separatista, o partidari de la sobirania basca. Però si aquest 50 + 1 no ha sortit de cop i volta com un xampinyó a l'ombra del pla Ibarretxe, ja hi devia ser abans, no?, i fins ara, per tant, devia ser sotmès a la voluntat de l'altra meitat, imposada no pas precisament per mètodes democràtics,

opin(ó)

i no pas nascuts tampoc espontàniament a la terra basca, sinó vinguts de fora... Però ves per on, aquesta imposició sí que era tolerable, oi?

-Més sobre voluntats populars: ¿estarien d'acord ells, els castellanoespanyols, que ho haguessin de decidir tots els europeus, i no solament els espanyols, si estan d'acord o no que el País Basc i Catalunya fossin nous països europeus, independents de l'Estat espanyol?

-De pancartes i pancartistes: en el partit Sevilla-Barça lluïa una pancarta a la grada que deia "Si no sois españolas, qué haceis aquí?". Bona pregunta, sevillans. La resposta és fàcil: Som aquí no pas perquè ens hi hagin convidat, sinó perquè ens hi obliguen. I la pregunta de rebot és aquesta: Si som, sobretot els catalans, que en això

ens emportem la palma (del martiri), tan nefastos, tan insolidaris, tan interessats, tan lladres, tan nostres i tan poc espanyols, al capdavall, ¿per què no expulsen Catalunya d'Espanya, d'una vegada?

-En JL Rodríguez Zapatero va dir al lehendakari: "Si vivim junts, hem de decidir junts". Però el senyor ZP bé deu haver sentit parlar d'unions forçades, d'unions contra natura, d'unions de conveniència, d'unions errònies..., i que tanmateix cap d'elles no és per sempre: que hi ha una cosa que se'n diu divorci, que en definitiva afirma i confirma que les unions han de ser lliurement acceptades per les dues parts. El president basc li va haver de recordar que la Constitució, convertida en el text sagrat dels unionistes espanyols, "existeix perquè abans existia el País Basc,

i no pas al revés", i en un altre context el moderadíssim president Maragall va puntualitzar que "l'autonomia a Catalunya no ens la van donar, sinó que ens la van reconèixer".

I una altra de pancartes, per acabar: si els fanàtics del "NO a todo" ara ens venen amb tant d'entusiasme l'eslògan del "SÍ a la Constitució europea", per què deu ser?

Fermí Sidera Riera

Ciència

Canvi climàtic o l'escalfament del planeta (I)

Aprofitant aquests últims freds i quan encara no ha arribat el calor, ho aprofito per escriure sobre el canvi climàtic. Tema que a l'hivern s'oblida bastant, sobretot quan és bastant gèlid com ha passat enguany, i només ens en recordem a l'estiu quan patim la xafogor.

Se sol confondre bastant sovint dos fenòmens que ben poc tenen a veure: el canvi climàtic i el forat d'ozó. Aquest últim, del qual avui no parlaré, és produït pels CFCs de les antigues neveres i dels esprais (productes que ja pràcticament no s'utilitzen) i per l' NO_2 que llencen els motors dels avions, sobretot els de vol supersònic, que volen a gran alçada, a l'atmosfera. L'efecte d'aquests gasos és la destrucció de la capa d'ozó, gas que ens protegeix dels rajos ultraviolats, productors de càncer.

Un altre fenomen diferent és el canvi climàtic o l'escalfament del planeta. El seu principal inductor és el CO_2 o diòxid de carboni (no el confongueu amb el monòxid de carboni que cada any produeix morts al cremar malament alguna estufa). Aquest gas es troba a l'at-

mosfera des de fa milers de milions d'anys, en baixa quantitat això sí, i ens és molt necessari. No tan sols perquè sense ell les plantes no podrien realitzar la fotosíntesi, sinó perquè és responsable en bona part de la temperatura de la Terra. Si aquest gas desaparegués, ens quedaríem gelats, i no és una forma de parlar!

És fàcilment imaginable, doncs, que si posem més gas d'aquest a l'atmosfera a la força el planeta s'haurà d'escalfar. Com a mínim globalment, localment ja és una altra cosa.

En principi sembla que un escalfament de 2 o 3 graus tampoc és res de l'altre món i que fins i tot ens podria anar bé per passar millor els hiverns, com bromejava Putin. I potser seria així si no fos que el Sol no escalfa a totes les latituds d'igual manera. Com que la Terra és esfèrica, les latituds properes a l'equador reben perpendicularment els rajos de sol i, per tant, s'escalfen més que no pas les zones properes als pols.

Ara bé, l'aire és un fluid (l'aigua n'és un altre) i com a bon fluid que és, escalfat de manera diferencial no s'està

quiet, es mou per tal d'igualar les temperatures. I com a conseqüència d'això tenim els grans moviments de l'atmosfera, vents, borrasques, etc. Aquest fenomen el podeu comprovar, si en teniu ganes, a la cuina. Només cal col·locar al foc un cassola plena d'aigua, millor si està descentrada, i podreu veure ben aviat com l'aigua es posa en moviment per tal d'homogeneïtzar la temperatura. No cal que hi hagi gaire temperatura, a foc mínim ja es pot veure el fenomen. Es pot veure com l'aigua que es troba just sobre el fogó puja fins a la superfície, es dirigeix al costat contrari de la cassola i torna a baixar. Això és l'anomenat moviment convectiu. Amb l'atmosfera passa una cosa semblant; l'aire escalfat a l'equador puja cap a dalt, es dirigeix cap als pols i allà un cop refredat baixa i torna a dirigir-se a l'equador. Això seria del tot veritat si la Terra no girés sobre si mateixa. Però com que ho fa, tot aquest moviment d'aire és complica força més. I l'aire que hauria d'arribar als pols no ho fa i baixa bastant abans, més o menys a la nostra latitud. I què té a veure això amb el canvi climàtic? Ja us ho acabaré d'explicar el mes que ve.

Club Petanca Salt

1es. i 3es. classificades Copa President

El dia 13 de febrer es va disputar, a les pistes de Can Gibert del Pla, la Copa President en totes les categories, classificatòria per la Copa Catalunya i el Trofeu Federació. El Club Petanca Salt hi va presentar 12 equips i el resultat el podem considerar de molt bo, ja que les fèmies van assolir el 1r lloc, l'equip de les germanes Espinosa, la Montse, la Dolors i la Fina que li tenen agafada la mida a aquest

trofeu, que ja han guanyat per 2ª vegada, i també un meritori 3r lloc per a l'equip d'Angelina Busquets, Carme Busquets i Pepita Cobos. També l'equip de sèniors de 2ª categoria, format per Pere Canadell, Lluís Roca i Julio Rojo, van quedar en 1r lloc de la classificació i els sèniors de 1ª van treure un 4t lloc també molt meritori, encara que esperàvem que Tono Duran, Manolin Romero i Martí Salip disputarien la final veient el joc exhibit durant tot el dia. El proper dia 20 de març, 18 jugadors iran a Santa Perpètua a disputar les finals amb els equips de la resta de Catalunya.

El 20 de febrer i amb una fred que pelava, a la població d'Avinyonet va tenir lloc el concurs de Tir Individual en totes les categories. El Salt va complir i la Dolors Gamundi es va classificar en 1r lloc de fèmies, en 3r lloc la Rosi Santos, els juvenils Oscar Lara i Xevi Mir es van classificar en 2n i 3r lloc. Aquesta vegada els sèniors no van tenir opcions i van ser eliminats a la ronda prèvia.

Quan surti aquesta edició de la Farga us podem donar informació

dels resultats dels Campionats Provincials de tripletes que es disputen aquests dies a Vilartagues. De moment, quan falta una jornada, a fèmies tenim 3 equips de Salt entre les 4 finalistes i a sèniors 2^a un equip en lluita. Esperem donar-vos bones notícies.

La lliga dels dissabtes a la tarda del mes de febrer la guanya la Dolors Gamundi. 2^a, la Pilar Vila i aquest cop hi va haver dos jugadors empatats a tot, per la qual cosa hem tingut dos 3r llocs: la Pepita Cobos i en Jesús Juanola. El delegat els va fer entrega dels detalls corresponents.

Deixant de costat el que és estrictament l'esport, des d'aquesta plana vull recordar a tots els socis que el proper 2 d'abril a les 5 de la tarda hi haurà ELECIONS A PRESIDENT DEL CASAL DE JUBILATS I SIMPATITZANS de SALT. Com que s'hi han presentat dues candidatures, haurem d'elegir-ne una, per això demano l'assistència de tots els socis, deixant per un moment les tasques quotidianes d'un dissabte a la tarda. El Nostre Casal s'ho val.

Josep Boó i Alech

Fidels a uns colors

En Paco, en Xapi i en Sergi Farreras a l'entrada del camp municipal de Salt.

porten molts anys sent fidel al equip del seu poble, el C.F Salt. Els dos primers tota la seva vida, i en Paco sis anys, després d'haver passat per la Coma-Cros i el Còrdova. Ara els tres juguen en el primer equip del Salt que milita a la Primera Regional i que està efectuant una molt bona temporada. Els tres ens explicaran com els i va en el seu primer any al primer equip.

-Com creieu que us va la tempo-

rada individualment?

Albert Castelló: Doncs molt bé, tant jo com els meus companys que hem sortit del juvenil no ens esperavem jugar tant. Personalment m'agradaria jugar una mica més endavant.

Sergi Farreras: Molt bé també, estic disposant de més minuts dels que tenia previst al principi de temporada.

Paco: Bastant bé, ho deixo tot en el camp però porto pocs gols. Espero que amb esforç els gols arribin. A part d'això, molt bé, ja que el que importa és ajudar l'equip perquè guanyi partits.

-I col·lectivament?

A.C: Estic molt a gust i m'ho passo molt bé. Tots els companys m'han rebut molt bé, i estic molt content.

S.F: Encara millor, l'equip cada dia està més unit i amb més ganes.

P: El nostre objectiu principal és la permanència, però si podem que-

dar segons no quedarem tercers.

-Heu notat el canvi de passar de juvenil al primer equip?

A.C: La veritat és que no gaire. Jo sempre dic que en el futbol no importa ni l'edat ni l'estatura.

S.F: I tant, sobretot perquè dintre el grup et trobes companys d'edats molt diverses, nosaltres som els més joves.

P: Gens, perquè l'any passat a juvenil hi havia jugadors de molt nivell, defenses que no et deixen respirar, etc... Aquest any es nota l'experiència dels rivals.

-Després de tants anys al equip del vostre poble, què significa per vosaltres?

A.C: Porto desde els set anys jugant al C.F Salt i em dona molta satisfacció quan amb els grans guanyem els nois de l'escola del club (somriures).

S.F:Content de poder estar any rere any en aquest club, i ja van uns quants.

P:No porto tants anys aquí com molts dels meus companys, però he de dir que estic molt bé amb la gent que forma part del club.

-Quin creieu que és el motiu de la bona temporada que esteu realitzant?

A.C: Que som un equip molt jove i tenim moltes ganes de demostrar el que valem dintre el camp de futbol.

S.F:El geni que ens ha tret l'entrenador i sobretot el bon ambient entre companys.

P:El bon rotllo que es respira al vestuari.Som tots una pinya,ara mateix estem per sobre del nostre objectiu, pero quan les coses no anaven bé,hem lluitat, per això ara estem on estem.Passi el que passi l'equip treballa setmana rere setmana i amb moltes ganes.

-I per acabar creieu que donareu una alegria al poble i lluitareu per l'ascens de categoria?

A.C:Lluitar segur que lluitarem, i jo crec que si fem les coses com les sabem fer estarem a dalt segur.

S.F: Nosaltres hem d'aconseguir

mantenir la categoria,però no renunciarem a res.

P:Com ja he dit abans, l'objectiu és la permanència, però un cop aconseguida farem el possible per quedar el més amunt possible. Obviament tots tenim clar que pujar seria meravellós per nosaltres i pel poble.

Si ho voleu comprovar,cada dos diumenges al Camp Municipal a les 11.30 ells hi seran per demostrar que pels seus colors ho donen tot. Realment un exemple d'identificació amb el nostre poble.

Aniol Besalú Barrera

ensenyament

Escola de mares del CEIP La Farga

Des del curs 1998-1999 es realitzen al llarg del segon trimestre diferents activitats adreçades a les mares dels nens i nenes del centre.

La procedència de l'alumnat, les dificultats que es presentaven en el dia a dia per entendre el que l'escola demana als pares i les mares, ens va dur a iniciar el projecte de l'escola de mares.

Pretenem transmetre la importància que té per a l'educació la col·laboració i bona entesa de la família amb l'escola.

Durant els diferents cursos s'han treballat diversos temes que l'escola programa d'acord amb les necessitats que es presenten.

Així, un curs es va treballar la importància que tenia l'assistència dels nens i les nenes a les activitats programades fora de l'escola, com sortides, teatre, ...

El curs passat, les mares van treballar temes relacionats amb el FÒRUM DE LES CULTURES.

Aquesta experiència ha estat mereixedora, enguany, d'un dels premis Francesc Candel que atorga la Fundació Lluís Carulla.

Curs 2003-2004. Mares fent banderes de diferents països

Universitat

En la vida sempre hi ha moments en els que has de decidir si anar cap a un camí o cap un altre. Una de les decisions més importants que s'han de prendre és escollir entrar en el món laboral o començar una carrera després d'acabar el batxillerat i fer la selectivitat. En la meua experiència personal la dificultat no va estar en escollir el fet d'entrar al món laboral o començar una carrera sinó en triar-ne una d'adequada. Tenia molt clar que volia començar una carrera però no sabia quina. Vaig anar mirant totes les carreres que hi havien ja que no en tenia cap decidida. Vaig intentar fer una balança amb els peròs i contres i vaig decidir triar

la carrera amb més sortides. Amb l'ajuda dels meus pares i els meus amics vaig triar la carrera d'administració i Direcció D'empreses. Aquest any he començat la carrera i ara he entrat dins d'aquest món on he conegut gent nova, nous ambients.

Abans de començar la Universitat, tothom ens deia que serien els millors anys de les nostres vides, i encara que hi porto poc temps dins d'aquest món, puc afirmar que tenen tota la raó, perquè a part d'estudiar molt, vius moltes coses noves, coneixes gent nova i tot això és molt positiu per la formació d'un mateix.

Voldria parlar també d'una qüestió

que ens afecta a tots els estudiants, que és la col·laboració i els ajuts de l'estat en els estudis, tant primaris, secundaris com superiors. Cada cop es tendeix a fer més escoles i universitats privades, i més ara que la Constitució Europea farà més equivalents els estudis entre països de la Unió. Això comportarà privatitzar part de l'educació per igualar el nostre país amb els nostres veïns. Per tant animo a tota la gent que està indecisa a començar una carrera o un cicle formatiu i amb ganes d'estudiar, que accepti aquesta oferta ja que ajuda a enriquir l'esperit de cada un.

D'unes Universitàries

Com que el tema de conversa de la majoria de gent que trobem pels carrers i altres indrets és el temps, farem referència, al principi d'aquesta crònica, a la fred siberiana que no hi ha manera que vulgui deixar pas a la desitjada primavera. Portem uns mesos de temperatures baixes i a la gent gran ens recorda els hiverns de la nostra infantesa. En aquells temps no disposàvem de les comoditats d'avui en dia, ni a la llar ni en els vestits, però aguantàvem les impertinències climatològiques més estoicament.

Per causa de la fred, dels refredats, de la grip i altres imprevistos, la nostra sortida del dia 24 de febrer va quedar molt minvada, ja que no es van cobrir les places programades dintre els dos autocars.

La ruta marcada va ser la d'arribar fins a les terres de la comarca de l'Alt Camp, i francament, esperàvem sense cap il·lusió un dia d'aquells evolucionat pel temps més aviat plujós i de neu. No vam tenir aquesta mala passada dels canvis climàtics, ja que a l'apropar-nos al lloc de destí i visita, el

temps va jugar al nostre favor i vam gaudir part del dia dels benefactors raigs de l'astre rei, que ens feia més acceptable i tolerant les baixes temperatures.

A l'hora prevista arribem al petit poble d'Aiguamúrcia, i pugem a peu des de l'aparcament on ens han deixat els autocars, fins a coronar el cim, on queda ubicat el Monestir de Santes Creus, lloc de la nostra visita.

Ens passen uns audiovisuals dintre d'uns cellers adequats per aquestes projeccions, per

donar-nos a conèixer els hàbits i els costums dels "monjos blancs", com vivien, treballaven, menjaven i resaven, ja que la base principal d'aquest ordre cistercenc és l'austeritat.

Aquest monestir és un dels més grans i millor conservat conjunt monàstic cistercenc. Fundat l'any 1168, protegit per la noblesa i els reis, es va convertir en un centre espiritual d'estudis i de colonització del territori. L'església, de sòbria i imponent arquitectura, té

les tombes reials de Pere el Gran i de Jaume II i la seva esposa Blanca d'Anjou, així com la del gran almirall Roger de Llúria, i on podem admirar els vitralls cistercencs i gòtics. La vida monàstica s'hi va mantenir ininterrompudament fins a l'any 1835.

Una vegada finalitzat el nostre recorregut i amb el temps precís

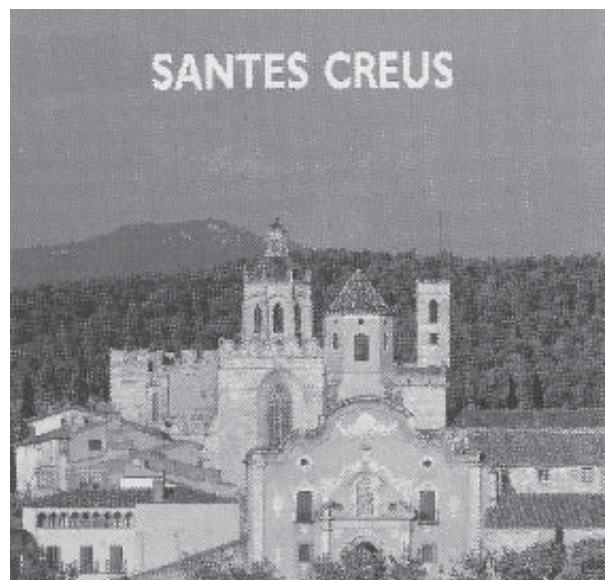
per anar on fes falta i necessitat, tornada cap als autocars. No es va perdre ningú, però sí que hi va haver un petit malestar, perquè els autocars no ens havien recollit al peu del monestir, i evitar d'aquesta manera la caminada del descens. Volem aclarir per aquest grupet de descontents, que la pujada al monestir dels vehicles de passatgers és prohibida i sancionada.

Ruta cap a la població de Cambrils, per anar a dinar. No cal que repeteixi el de sempre, quan ens trobem de nou en el Gran Bufet, on hi ha menjar a l'abast per a tothom. Triem el que més ens convé, i ens bé de gust, sense sobrepassar-nos, ja que sempre hi ha un límit, i en això tots estem d'acord.

A l'hora convinguda ens dirigim cap a Tarragona, per fer una passejada i tornar com més aviat millor a l'autocar, en vistes a la tornada, ja que els temps que feia era molt fresquet, i més aviat semblava que cauria pluja o neu. A la nit, el part meteorològic, ens ho va confirmar, al parlar del clima de Tarragona.

La propera sortida programada per al dijous 17 de març serà a Montserrat i pujada amb el cremallera. Hem de procurar que no ens quedi tan desatesa com la descrita al principi d'aquesta crònica, i pugem comptar amb un grup més nombrós de socis excursionistes. Fins a reveure'ns.

Ferran Márquez

Acabades les informacions, alumnes i pares van poder fer una visita guiada pel centre acompanyats per professors.

Després de la xerrada per a 1r d'ESO es va desenvolupar una competició de futbol entre alumnes del centre (de 1r d'ESO) i alumnes d'altres centres. Seguidament vam poder gaudir de les explicacions i diapositives dels alumnes que van realitzar el viatge a Màlaga per fer l'intercanvi intercultural.

Posteriorment vam fer l'entrega de guardons del campionat de futbol i del premi de redacció escolar Salvador Espriu, en la seva 2a. edició. Els guanyadors del premi de redacció foren:

CATEGORIA A

(cicle superior de primària)

1r premi per Amistat per llengua de Guillem Gispert del col·legi Pompeu Fabra.

2n premi per Un dia d'acampada d'Olga Juanola del col·legi El Veïnat.

CATEGORIA B

1r premi per Des de la finestra

El passat diumenge, 6 de març, es va celebrar la jornada de portes obertes de l'IES Salvador Espriu que tenia com a finalitat fer conèixer les instal·lacions del centre als alumnes que passaran els propers anys com a estudiants en aquestes nostres parets. Durant el matí s'havien organitzat diferents actes, que van començar amb xerrades per a alumnes i pares d'alumnes de 1r d'ESO, de 1r de batxillerat i del cicle formatiu de grau mitjà d'informàtica a càrrec del director del centre, Lluís Sobrino, la psicopedagoga, Anna Masós, i el cap d'estudis i professor d'informàtica, Emili Creus.

d'Èlia Rico del col·legi Vilagran.

2n premi per Un malson d'Immaculada Cabezas del col·legi Pompeu Fabra.

PREMI ESPECIAL PER A ALUMNES DEL SALVADOR ESPRIU

Per Una bona amistat d'Anna Belén Moreno.

Com a cloenda de la jornada, l'Associació de mares i pares (AMPA) va oferir a tots els assistents un pica-pica a la cafeteria del centre.

Les estovalles d'en Min

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Mossos d'Esquadra	088
Polici a Local	092
Emergències sanitàries	061

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Jaume Ministral	972240322
Biblioteca Massagan	972405062
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972402373
Centre Social Mas Mota	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Escola Bressol	972238388
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mercat Municipal	972231911
Museu de l'Aigua	972402148
Oficina Ambiental	972235128
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Piscina Municipal	972236306
Polícia Municipal	972249192
Ràdio Salt	972249151
	972249152
Teatre de Salt	972402004

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972243967
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat Gertrudis Moret	972400092
CIFO	972405570
Escola d'Adults	972241410
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES 3	972 234975
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
Ntra.Sra. Del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972234972
Vilagran	972241757

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Bombers	085
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Centre d'Atenció Primària	972243737
Correus	972237081
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972182605
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Institut geriàtric Torras	972400563
Jutjat de Pau	972234012
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Mossos d'Esquadra	972245446
Notaria de Salt	972230100
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Piscina coberta	972236021
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANÇA

Nou Espiral	972242999
[Interval]	972440483

TRANSPORT

Asoc. Empresarial del Taxi	972221020
Taxi Girona	972203377
Taxi Cèsar	608433010
Gironabus	972233243
Autocars Roca	972233572
Autocars Toni	650382778
Emilio Espigarrés Ortega	659434833

ADVOCATS

Bufet J. Garrigolas	972242387
Joan Nono Rius	972241544
Miquel Ricard Palau	972 405646

CONSULTORIS PRIVATS

DENTISTES

Jaume Rodríguez i Sanahuja	972241007
Dalmau Amorós	972242990
Serveis Dentals Salt S.L.	972232420

GINECÒLEGS

Santiago Bosch Arbusé	972239231
-----------------------	-----------

MEDICINA INTERNA

Turó Roca	972239063
-----------	-----------

MEDICINA GENERAL

Bagaria Canals	972241007
Riera Serra	972244192

LLAR D'INFANTS

Petit Jardí	972237927
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559
Escola Bressol	972238388

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Catalunya	972235878
-----------------------	-----------

PSICÒLEGS

Centre Psicològic	972401619
Psicologia i pedagogia salt	972243033
Iglesias Martí, F.	972400160

FARMÀCIES de Guàrdia

Farmàcia: DAVESA, Major de Salt, 20.	972230568
Dies: 8, 16, 17, 25 d'abril.	

Farmàcia: ESCATLLAR, Guillerries, 23.	972230103
Dies: 5, 13, 21, 29 d'abril.	

Farmàcia: GELI, Major de Salt, 157.	972233518
Dies: 1, 9, 10, 18, 26 d'abril.	

Farmàcia: NIETO, Àngel Guimerà, 75.	972233645
Dies: 2, 3, 11, 19, 27 d'abril.	

Farmàcia: ORDIS, Pg. Països catalans, 71.	972237704
Dies: 4, 12, 20, 28 d'abril.	

Farmàcia: MUÑOZ, Pg. Països catalans, 145.	972243412
Dies: 6, 14, 22 d'abril.	

Farmàcia: PIFERRER, Major de Salt, 269.	972231249
Dies: 7, 15, 23, 24, 30 d'abril.	

Per inserir publicitat en aquesta secció, modificar, ampliar o incloure alguna dada, cal que us poseu en contacte amb el Consell de Redacció al tel. 972 23 04 98 o mitjançant el correu electrònic farga@viladesalt.org

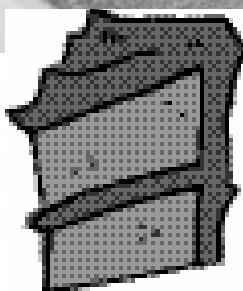

Ingredients

200 g de farina
200 g de sucre
2 ous
1 cullerada de llevat en pols
4 cullerades de llet
3 cullerades d'aigua
3 cullerades d'oli
raspadura d'una llimona
75 g de pinyons

Elaboració

Amb un batedor, batre els ous i barrejar-los amb 150 g de sucre fins que quedi ben escumós. Després, posar-hi l'aigua, l'oli i la llet i remenar-ho fins que quedi ben homogeni. A continuació, afegir-hi la farina, on prèviament hi hem incorporat el llevat, i continuem treballant-ho amb el batedor. Finalment, posar-hi la raspadura de llimona. Abocar la pasta en un motlle o una llauna folrat amb paper vegetal ben untat de mantega perquè no s'enganxi. Escampar-hi al damunt els pinyons i els 50 g de sucre que havíem reservat. Coure al forn fort uns 20-30 minuts.

Recepta de la
Sra. CONXITA BERGA I TARRÉS
Comissió Gastronòmica del
Consell de la Gent Gran de Salt.

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70^e
Aniversari
1926-1996

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Naixements, casaments i defuncions de l' 1 de febrer al 15 de març

Naixements

Yousra El Qasmi	15/02/2005
Xènia Baig i Valero	14/02/2005
Aleix Baig i Valero	14/02/2005
Daine Mariam	12/02/2005
Francisco Benjumea i García	18/02/2005
Saif-Eaaine Oujgli	17/02/2005
Giulana Marchese	12/02/2005
Alicia-Yanira Velásquez i Gutiérrez	15/02/2005
Adrián Hidalgo i Malagón	20/02/2005
Pol Asensio i Méndez	17/02/2005
Sergi Escobar i Espinal	01/02/2005
Jéssica De los Santos i Izquierdo	15/02/2005
Insai Belarbi	11/02/2005
Isabel Vila i Frigola	27/02/2005
Ainoha Navarro i Morante	24/02/2005
Paula Pino i Príncipe	24/02/2005
Iman Bovy	28/02/2005
Aiman Bovy	28/02/2005
Unai Carmona Soto	28/02/2005
Àlex Lara i Martínez	28/02/2005
Kylie-Airyn Paredes i Ramos	28/02/2005
Walid Boubes	24/02/2005
Mariama Sidibay	21/02/2005
Mohamed Boutouil	05/03/2005
Ismael Meknine	22/02/2005
Iker Pozo i Gonzàlez	02/03/2005
Doaae El Gueddari	02/03/2005
Salimata Sangare	09/03/2005

Defuncions

Miguel Valencia Gallegos	17/02/2005
Antonio Bernabé Aguilar	18/02/2005
Joaquín Palafox Peracaula	18/02/2005
Rosa Morillo Fernández	18/02/2005
Trinidad Carvajal Llamas	18/02/2005
Jaime Pidemont Fauchs	22/02/2005
Luis Anglada Iglesias	22/02/2005
Catalina Blanquera Garriga	27/02/2005
Miguel Aguilar Berral	27/02/2005
José Llongarriu Corominas	28/02/2005
Antonio Blanco Garcia	03/03/2005
Ana Martínez Garcia	09/03/2005
Patricio Mudarra Esteo	06/03/2005
José Campallo González	10/03/2005
Asunción Sanz Muñoz	11/03/2005
Pedro Rodríguez Ruiz	13/03/2005

Casaments

Jesús Benjumea Benjumea - Maria Deisy Flores Zurita	14/02/2005
Miguel Cabello Zamora - Daiane Mercia Pavim	18/02/2005
Serges-Bertrana Wobansi - Anabel Rojo Montano	23/02/2005
Manuel Ortíz Rojas - Claudia Hernández	05/03/2005
Fco. Javier España Mena - Oxana Nikulicheva	05/03/2005
Eduard Barceló Llanes - Ana Bores Reixach	09/03/2005

Resum del Ple del 21 de març de 2005

S'aproven per unanimitat:

- El decret d'alcaldia disposant acceptar la subveniò otorgada pel Conseller de Política Territorial i Obres Públiques referent a la convocatòria d'ajuts per a millora de barris.
- La concessió d'ajuts a les famílies d'alumnes de la llar d'infants.
- La celebració de 4 xerrades sobre prevenció del racisme i la xenofòbia adreçades als alumnes del cicle superior de primària i cicles de secundària obligatòria de tots els centres docents de Salt.
- La revisió de les tarifes del servei de

subministrament d'aigua potable.

- El conveni de col·laboració per a l'execució urbanística amb l'ajuntament de Girona per la instal·lació d'un tub de recollida d'aigües plujanes provinents del sector Mas Masó del municipi de Salt.
- S'aprova, amb l'abstenció del PSC i EUiA, el text del conveni de delegació al Consell Comarcal del Gironès per la prestació del servei de recollida selectiva i valorització de paper i cartró, vidres i envasos lleugers dels residus municipals i els annexes d'educació ambiental, manteniment de conteni-

dors i gestió de residus comercials.

- Per unanimitat s'aproven les mocions presentades per PSC-CpC - ERC, ICV-IPS i EUiA respecte el nou vial sobre el riu Ter i sobre el control d'armes.
- També s'aprova per unanimitat, la proposta dels grups municipals en relació a la protecció de les persones dependents. Per urgència s'aprova a petició de la SERS, presentar al·legacions contra una explotació d'àrids al terme de Sant Gregori, al costat del riu Ter.

Exposició pública

Anunci sobre notificació a titulars de vehicles abandonats

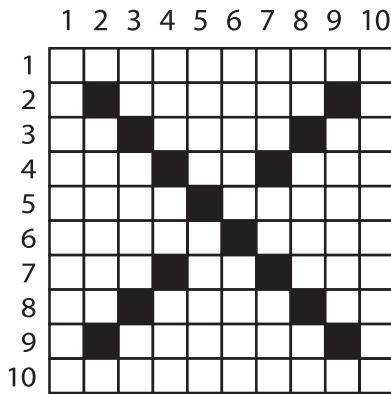
Retirats al Dipòsit municipal els vehicles que es relacionen, alguns de propietaris coneguts i d'altres desconeguts, i a l'haver transcorregut més de dos mesos des que es va iniciar el seu ingrés en el dipòsit, d'acord amb allò que preveu l'art. 71.1.a. Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, havent-se ja intentat la notificació de requeriment als titulars coneguts, sense haver estat possible. Els qui acreditin ser els seus legítims propietaris poden comparèixer a reclamar-los, dins del termini de 15 dies, comptats a partir del dia següent al de la inserció d'aquest anunci en el Butlletí Oficial de la Província, i procedir a la seva retirada previ abonament de les despeses derivades del seu trasllat al dipòsit.

Transcorregut aquest termini es procedirà al seu tractament en qualitat de residu sòlid urbà, el que implicarà, sens perjudici de l'inici d'expedient sancionador en els termes previstos en el títol tercer de la Llei 6/1993, de 15 de juliol reguladora dels residus, només quedarà exempt de responsabilitat administrativa si el cedeix a un gestor de residus autoritzat o el lliura a aquest Ajuntament.

MATRICULA	MARCA	MODEL	INTERESSAT	ADRECA	CP POBLACIO
GI-6728-X	OPEL	KADET	KOITA DAOUDA	Atlantida 13-5	17006 Girona
C-9929-BCX	PEUGEOT	SPEEDFIGHT	MOLINA QUIÑONES, DANIEL	Rutlla 27-1	17005 Girona
C-7524-BCN	BETA BS4	(ARK)	SABALY OUMAR	Fr. Colla 3-1-1	08397 Pineda de Mar
GI-0229-AU	SEAT	TOLEDO	BERENQUER SAEZ, ENRIQUE	Manel Quer 1-3-2	17002 Girona

Salt, 18 de febrer 2005.— L'Alcalde. Signat: Jaume Torramadé i Ribas.

Encreuats

Horizontals: 1.- Cinta amb que se ceneixen les cames per evitar que les mitges o els mitjons caiguin. 2.- Ocell semblant al corb però més petit. 3.- Existeix. Vent suau. Símbol del crom. 4. Guix. Consonants. Ha après. 5.- Edifici per a posar-hi les pastures (plur.). No esquifit. 6.- Cristall de calcita emprat per a estudiar el raig polaritzat. Al revés, tenir el seu niu. 7.- Número. Consonants. De contorn, ben precís. 8.- Unitat romana de pes. Part anterior d'una cosa. Forma del pronom en quan és enclític. 9.- Nadiu d'una regió? d'Espanya. 10.- D'una duració imperceptible.

Verticals: 1.- Relatiu a les llegendes. 2.- Que no obra a la lleugera. 3.- Al revés, cent-u. Sense suc (plur.). símbol del cessi. 4.- Mesura de longitud emprada per a mesurar embarcacions. Sensació produïda en l'òrgan de l'oïda. Al revés, estri del joc de billar. 5.- Va al lloc on li cal anar. Trena d'espart. 6.- Instrument per a pentinar les floques de cotó. De dimensions considerables. 7.- Un dels pobles bàrbars que envaiïren Espanya. Consonants. Dimensió d'un cos en direcció vertical. 8.- Possessiu femení. Al revés, i plural, planta crucifera d'arrel carnosa. Vocal repetida. 9.- Eren necessàries. 10.- Vagi segons una línia sinuosa.

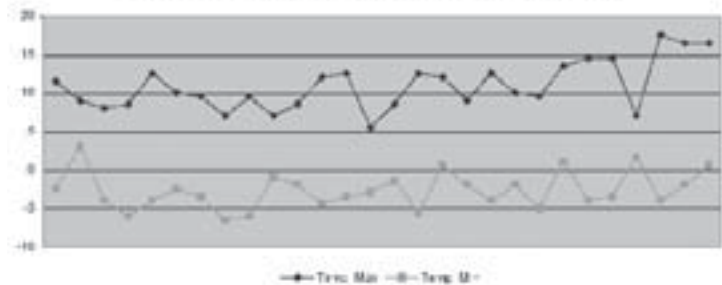
Solucions horitzontals: 1.- Lliga-cames. 2.- Cucalá. 3.- Es. Aura. Cr. 4.- Ges. Td. Sap. 5.- Eres. Ample. 6.- Nicol. rain. 7.- Dos. Lg. Net. 8.- As. Cara. Ne. 9.- Catala. 10.- Instantani. **Solucions verticals:** 1.- Llegenda. 2.- Serós. 3.- ic. Secs. Cs. 4.- Gua. So. cat. 5.- Acut. Lata. 6.- Carda. Gran. 7.- Ala. Mr. Alt. 8.- Ma. span. Aa. 9.- Callen. 10.- Serpenteg.

El temps

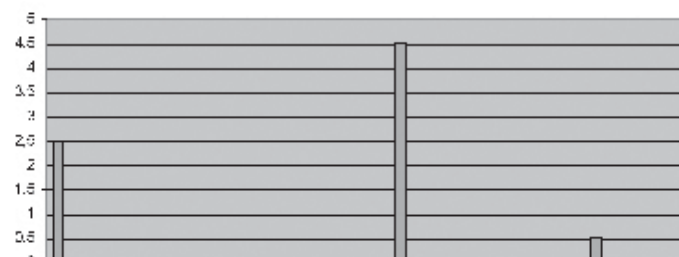
Temperatures i pluviometria del 15 de febrer al 14 de març

Evolució de les temperatures del 15 de febrer al 14 de març de 2005

Temperatura Màxima: 17,5° el dia 12 de març
Temperatura Mínima: -6,6° el dia 22 de febrer

Pluviometria del 15 de febrer al 14 de març de 2005

Dies de pluja: 3 dies de pluja
Precipitació màxima en un dia: 4,5 litres el dia 3 de març
Pluja acumulada: 7,5 litres